

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Výchovné principy krátkodobých trestů odnětí svobody v současném českém vězeňství s ohledem možných dopadů na sociální a psychologický vývoj vězněného jedince

Autor práce: Bc. Petr Šindelář

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: PhDr. Jaroslav Hála

Datum: 21.4.2015

Pro diplomovou práci zvolil autor velmi aktuální penologické téma. Poněkud komplikovaný název práce slibuje pojednání o výchovných principech krátkodobých trestů odnětí svobody. Přesnějšího vymezení těchto principů a jejich analýzy se zde ale čtenář nedočká. Pro celkové vyznění práce by tak mohl být vhodnější např. název Psychosociální aspekty problematiky krátkodobých trestů odnětí svobody. Pokud odhlédneme od tohoto nedostatku, je třeba konstatovat, že struktura práce je logická – systémová. Dobře je pracováno s literaturou a internetovými zdroji (nutno pochválit i využití cizojazyčných pramenů). Velmi dobré, funkční je vybavení práce tabulkami, grafy a přílohami. Významným přínosem předkládané práce jsou vlastní názory autora, provedeným výzkumem argumentačně podpořené. Práci tak lze s úspěchem uplatnit v praxi (např. formou publikování závěrů výzkumu v časopise České vězeňství s nimi seznámit odbornou veřejnost a přispět tak k rychlejšímu a radikálnějšímu řešení ožehavé problematiky krátkodobých trestů) a taktéž ve výuce penologie/teorie a praxe vězeňství na teologické i dalších fakultách. Po formální stránce nemám zásadnější připomínky. Gramatika je na požadované úrovni, až na některé neobratnosti (např. str. 7: „...druhy postihů, za které jsou tyto tresty ukládány.“) je v pořádku i stylistika.

Musím však autorovi závěrečné práce vytknout používání termínů, které nepatří do moderní penologie (str. 24 a další: „převýchova“; str. 43: „probační příslušník“; str. 82: „resocializační program“) a dále věcné chyby (str. 19: publikace /opponenta/ nenese název *Úvod do teorie vězeňství* nýbrž *Úvod do teorie a praxe vězeňství*; str. 19: nikoli „trest veřejně prospěšných prací“, nýbrž „trest obecně prospěšných prací“ – institut veřejně prospěšných prací existuje, ale není trestem; str. 23: kauci, případně slib nelze pokládat za alternativní výkon trestu; str. 30: tresty se neudělují, ale ukládají).

Ve vlastním výzkumu píše autor nepřesně o „úkolech“, „hypotézách“ a „výzkumných otázkách“. Formuluje však pouze „úkoly“ (str. 51). Nepovažuji rovněž za správné, aby při počtu respondentů menším než sto, byly výsledky vyjadřovány v procentech (str. 54 a další). Znovu ovšem je třeba poznamenat, že z výzkumu vyvozené závěry jsou pro justiční praxi důležité, byť tristní.

Dle mého posouzení práce splňuje základní požadavky kladené na tento typ prací a proto ji doporučuji k ústní obhajobě. Vlastní klasifikaci známkou ponechávám na rozhodnutí zkušební komise.